

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.37. Reginæ Blancæ obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A.C. 1252.

§. XXXVII.

Reginæ Blancae obitus.

Sanct. p. 220

*Joinv.
p. 103.*

Sanctus Ludovicus in Palæstina semper morabatur. Cæsarea Joppen 15 Apr. 1252 profectus, ut eam muniret, ibi substitit. Ibidem comperit, per Sultanum sibi licere Hierosolymam sine ullo periculo petere: fecissetque libenter: sed regionis Proceres, quos hac de re consulabat, eum dehortabantur, quia consentire non poterant, ut urbem in manibus ethnicorum relinqueret. Proponebant ei exemplum Regis Angliæ Richardi, qui Hierosolymæ proximus noluisse eam visere; sed oculis ad sagum suum conversis inter lachrymas dixisset: Ah Domine! Absit, ut spectem sanctam civitatem tuam, cum eam hostibus tuis eripere nequeam! Deinde, Tu es maximus Christianorum Rex, ajebant: si pietatis causa Hierosolymam adires, nec liberares, cæteri Reges omnes, qui suscepissent hoc iter, se crederent votum solvisse suum agendo, quod tu egisses.

*M. Par.
p. 740.*

Ludovicus eodem in loco etiamnum erat, cum nuncium accepit de obitu Reginæ matris suæ, qui prima Adventus Dominica 1. Decembris 1252 contigerat. Meloduni morbo correpta Parisios se deferri, eoque vocari jussit Abbatissam Malbus-

Malbulfonii Virginum Cisterciensium cœ-
nobii, quod prope Pontesium condiderat. Sæcul. XIII.
A.C. 1252.
Hæc fuit, a qua sacram recepit vestem,
& cujus inter manus solenni ex formula
vota nuncupavit. Post mortem ejus ca-
piti supra velum corona imposita, corpus
supra vestem religiosam amictu regio in-
dutum, Malbulfonam portatum, ibique
sepultum est: sic enim Regina voluerat,
quæ summum sui desiderium tota in Fran-
cia reliquit.

Perlata in Palæstinam rei notitia, Le- *Duchesne.*
gatus Odo Castro-Rodulphinus, qui eam *p. 457.*
primus habuit, assumptis in comites Æ-
gydio Tyri Archiepiscopo sigilli regii cu-
stode, ac Godefrido Bellolocensi Regis
arcano Judice Ordinis Prædicatorum
S. Ludovicum adiit, seque cum eo his
præsentibus in ipsius conclavi clam loqui
velle dicebat. Rex illum esse tristem
nuncium e serio vultu conjiciens, e cubi-
culo eos in sacellum duxit, ubi coram al-
tari confederunt omnes. Tum Legatus
exposuit, quanta Deus beneficia Regi ab
infantia contulerit, & inter alia, quod ei
dederit matrem, quæ tam probe ipsum
educasset, Regnoque tam sapienter præ-
fuisset. Hanc expirasse tandem addidit,
fletum ac singultus non tenens amplius.
Exclamabat Rex; magnaque vi lachry-
marum profusa, ad aram provolutus in
genua, junctis manibus, tenerrimo pie-
tatis

Sæcul. XIII.
A.C. 1252.

Joinv.
p. 110.

tatis sensu, Domine! agebat, gratias tibi habeo, quod tam bonam mihi matrem dederis. Hanc tum, cum tibi lubuit, abstulisti. Equidem amavi eam præ cunctis mortalibus, ut merebatur. Sed quoniam ita tibi placuit, sit nomen tuum benedictum perpetuo! Cum dein Legatus pro illa Deum breviter orasset, Rex secum in sacratio solum manere Godefridum voluit, qui cum modestia dicebat, satis naturæ datum; modo rationi per gratiam illustratæ parendum esse. Surgebat ille protinus, & adiit locum, in quo preces horarias fundere consueverat. Ibi totum pro vita functis officium, seu vespertinas preces ac novem lectionum pervigilium persolvit cum Godefrido, qui tanto affectum dolore tam longis in precationibus nihil omnino errasse mirabatur. Innumera sacra precesque in cœnobiis pro Regina matre sua fieri curavit, & quotidie singulari sacrificio ad intentionem suam oblato interfuit. Per biduum in conclavi se suo continens nemini loquebatur, nec Joppen reliquit ante finem Junii. Præter illa pietatis officia, quæ in Palæstina matri suæ præstari iussit, in Gallias tantam gemmarum copiam, quanta justam equi sarcinam conficiebat, inter Ecclesias distribuendam misit, preces pro Blanca & pro se postulans.

Sex

Sex ante mensibus, quam hæc Princeps obiisset, Papa Innocentius ad Episcopos, Abbates, ac universon Regni Clericorum scripsit, ut ne Clericos in conflictum descendere paterentur. Antiquissima sed barbara consuetudine Clerici jus suum in servos Ecclesiarum, qui alios agnoscere Dominos volebant, singulari certamine tueri cogebantur, ita, ut ad illud probandum aliter non admitterentur, quamvis per testes, aut aliis modis legitimis id facere possent. Papa hunc morem abrogat, eoquod Clericis haud liceat singulari pugna congregari seu per se, seu per alios: & nullas esse declarat sententias contra illos hac de re latis. Diploma dabat 23 Julii 1252.

Sæcul. XIII.

A.C. 1252.

Rayn. n. 31.

§. XXXVIII.

Moneta Christianorum ad Ortum habitantium.

Legatus Odo Castro-Rodulphinus aliquo abhinc tempore Papæ per litteras significaverat, Christianos monetæ, quam Ptolemaide ac Tripoli cuderent, nomen Mahometis insculpere annumque ab ejus ortu: volebat dicere: annum Epochæ Arabicæ. Contra omnes, qui monetas ejusmodi sive aureas, sive argenteas in Regno Hierosolymitano, in Principatu Antiocheno, & in Comitatu Tripoli-

Rayn. n. 92.